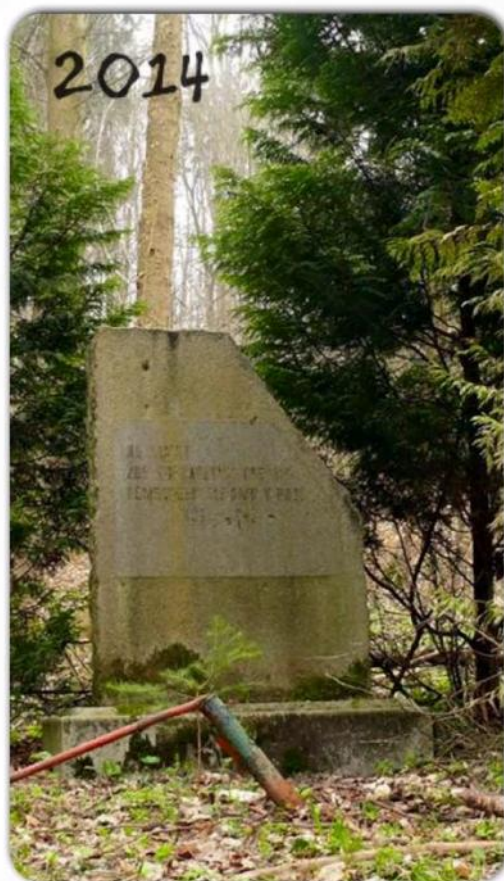

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

PROMĚNA POMNÍKU V Kladně Krnčí

point4me.cz
 tisk online snadno a rychle

Nejdůležitější body:

- KRNČÍ
- TEREZÍN
- LIDICE

Uvnitř tohoto vydání:

TEREZÍN OBRAZEM	2
BRIGÁDA OBRAZEM	3
POMNÍK V KRNČÍ/ MAYRAU	4-8
PAMÁTNÍK J. HORÁKA A J. STŘÍBRNÉHO	9
LIDICE - 73. VÝROČÍ	10-11
BESEDA S BRATREM LEŠKOU	12-13
70. VÝROČÍ KVĚTNO- VĚHO POVSTÁNÍ	14-15

Předposlední květnový den, v sobotu 30. května se uskutečnila brigáda v Kladně Krnčí, kde došlo k osazení zeleně a úpravě okolí před pietním aktem, který se uskutečnil v pondělí 1. června. Brigády, kterou zorganizovala předsedkyně OV ČSBS Kladno ses. Havlůjová se zúčastnili členové ČSBS Kladno, přátelé z kavárny Lodestar a také pan Alexandr Němec s přítelkyní. Pan Němec seznámil přítomné s informacemi vztahující se k místu i blízkému okolí. Cenné informace, které nám sdělil, získal z vyprávění od svých prarodičů.

Nově osazení deska na pomníku, rozšířená oproti původní o jména zavražděných vlastenců byla pořízena díky Magistrátu Statutárního města Kladna, za což patří městu i panu primátorovi poděkování, stejně tak i panu kameníkovi Procházkovi za skvěle odvedenou práci. Děkujem!!! OV ČSBS Kladno

Z P R A V O D A J

T E R E Z Í N S K Á T R Y Z N A

BRIGÁDA V KLDNĚ KRNČÍ OBRAZEM

POMNÍK V KRNČÍ

Foto nahoře a dole:
Současný stav pomníku -
práce bojovníků a kamenic-
tví Petra Pokorného.

Uplynulo 73 let od popravy českých vlastenců, 70 let od exhumace těl a převezení do rodinných hrobek v rodišti a 1 rok od péče OV ČSBS

Kladno nejenom o pomník a jeho okolí, ale rovněž o uchování příběhu ze dne 1. 6. 1942 do dnešní doby.

Pravidelní čtenáři naše-

ho Zpravodaje již Krnčí dobře znají. V loňském roce vyšla série článků, kde jsem se zabývala osudy jednotlivých popravených vlastenců v místech bývalé střelnice kladenského gestapa ze dne 1. 6. 1942. Přesto mi dovoluňte nejprve krátké shrnutí osudů jednotlivých padlých.

Popraveni zastřelením dne 1. 6. 1942

v Kladně – Krnčí:

Zdeněk Černý, 16let, po pronesení věty „Kdyby to byl Hitler, mohlo být po válce“ byl matkou svého kamaráda udán a popraven.

Marie Heřmanská, 34let, matka 6 letého a 9 letého syna, za působení v domácím odboji jako převaděčka zatčena a popravena. Její manžel o měsíc později

POMNÍK V KRNČÍ

Pozůstalí po popravených vlastencích a členové ČSBS.

popraven na Kobyliské střelnici.

Blažena Mikulová (37let), **Josef Mikula** (34let), **Josef Mikula** (71let), **Terezie Mikulová** (74let) popraveni za napomáhání nepřátelům Říše (údajně ukrývání odborářských spolek v jejich brozanské cihelně).

Osudy jednotlivých padlých nám nebyly známy, ale cestou do rodných obcí, návštěvou hřbitova a pozdějšího zjištění informace, kdo hradí poplatky za hrob, jsme se dopátrali společně s br. Ševčíkem příbuzných od všech zastřelených. S příbuznými hrodinů jsme se setkali a vyslechli si nejenom ony příběhy z války. Mozaika se nám postupně plnila. Zdaleka nejsme u

konce, ale podařilo se poprvé po 70. letech uskutečnit setkání příbuzných po popravených vlastencích, což pro nás je největší odměnou. Dne 1. června 2015 se nás sešlo přes čtyřicet ve Skanzenu Mayrau, od-

kud jsme společně odjížděli do prostoru střelnice v Krnčí. Kromě příbuzných pozvání přijal i zástupce velitele Posádkového velitelství Praha Zdeněk Dvorský, ředitel Městské policie Kladno Stanislav Procházka,

*1. pracovní brigáda OV
ČSBS Kladno - duben
2014*

POMNÍK V KRNČÍ

Pan Václav Hakl (vlevo) a pan Josef Heřmanský, bratrance spolu vyrůstali v rodném domě jejich matek v Křešicích u Litoměřic. Pan Heřmanský jako šestiletý byl přítomný zatčení své maminky, která byla záhy popravena Krnčí.

starosta městyse Brozany nad Ohří Václav Bešta a paní učitelka Jaroslava Borecká z Brozan, která byla u prvopočátku našeho pátrání. Z příbuzných bych jmenovitě vyzvidla přítom-

nost pana Josefa Heřmanského, syna popravené Marie, který se pietního aktu zúčastnil společně se synem a vnukem, ale také bratrance, panem Václavem Haklem, který spo-

lečně s rodinou Heřmanských vyrůstal v jednom domě v Křešicích u Litoměřic. Dále přijely vnučky od Mikulů z Děčína a Prahy, sestřenice a bratranec od Zdeňka Černého z Rakovníka a

Starosta městyse Brozany nad Ohří, odkud pocházelo pět ze šesti zavražděných, pan Václav Bešta s Čestnou stráží AČR, která se významně podílela na organizaci pietního aktu.

POMNÍK V KRNČÍ

v neposlední řadě členové ČSBS a ČsOL Kladno. O důstojný průběh celého pietního setkání se postarala 2. rota Čestné stráže AČR, jejíž velitel kpt. Tomáš Ševčík pronesl rovněž projev zaměřený na historii místa a osudy padlých. Pietní akt byl zahájen Večerkou a ukončen našim sborovým zpěvem státní hymny. Vzpomínka patřila nejenom šesti

padlým vlastencům, ale rovněž rodinám, které přišly o své nejbližší, pro které byla svoboda naší vlasti důležitější než vlastní život. Děkuji všem, kteří přijali pozvání na pietní akt za jejich účast. Zároveň mi dovoluňte poděkovat Magistrátu města Kladno, který se rozhodl na své náklady nechat zrenovovat stávající pomník. Pan kameník Petr

Procházka se svým týmem odvedl skvělou práci. Tímto aktem však náš zájem o pomník nekončí. Naopak. Každé jméno popraveného je mi bližší, za každým jménem vidím konkrétní tvář a osud a rozhodně mohu slíbit, že příští rok se nejenom sejdeme opět na stejném místě, ve stejný den, ale také opět s novými informacemi.

Účastníci pietního aktu dne 1.6.2015.

Projevy zazněly od předsedkyně OV ČSBS Kladno, Gabriely Havlůjové a předsedy ZO ČSBS Slaný, Tomáše Ševčíka, kteří vynaložili za poslední rok maximální úsilí, aby popravení v Krnčí nebyli zapomenuti.

Příbuzní Zdeňka Černého z Rakovníka (uprostřed stojící sestřenice Zdeňka se jako šestiletá účastnila jeho pohřbu v roce 1945).

POMNÍK V KRNČÍ

V plánu máme momentálně kontaktování rodiny hajného, který se stal před 73 lety svědkem tohoto tragického okamžiku.

Text: G. Havlůjová

MAYRAU - VZPOMÍNKA NA HORNÍKY Z LIDIC

Letošní účast připomínky horníků z Lidic v dole Mayrau, která připadla na sobotu 6. června 2015 byla oproti minulým letům v komornějším složení. Za OV ČSBS Kladno položily květiny ses. Havlůjová a ses. Hládkova. Za ZO ČSBS Lidice položili u pomníku květiny předseda ZO Lidice br. Horešovský, ses. Čepelová a br. Plátek.

-ph-

PODPORUJEME SPOLEK PRO VYBUDOVÁNÍ PAMÁTNÍKU V LIDICÍCH

PAMÁTNÍK

JOSEFA HORÁKA A JOSEFA STŘÍBRNÉHO
V LIDICÍCH

PAMÁTNÍK PŘISLUŠNÍKŮ ČS. ARMÁDY 1939 - 1945

bude vybudován pro uctění aktivního boje

Josefa Horáka a Josefa Stříbrného
všech příslušníků čs. armády v letech 1939 - 1945

... všech, kteří splnili přísahu Československé republiky

č. sbírkového fondu

269 068 470 / 0300

všem přátelům a podporovatelům
vybudování památníku děkujeme

brig. gen. v.v. Emil Boček,
Vlasta Šišková, Miroslav Kaliba, Petr Hroník

www.horakstribrny.cz

SPOLEK PRO VYBUDOVÁNÍ PAMÁTNÍKU
JOSEFA HORÁKA A JOSEFA STŘÍBRNÉHO
V LIDICÍCH

mjr. **Josef H o r á k**
mjr. **Josef Stříbrný**

piloti 311. československé
noční bombardovací perutě RAF

dva piloti z Lidic
letos by se dožili 100 let

Za svoji činnost v boji byli vyznamenáni:

Josef Horák:

československé medaile:
3x Československý válečný kříž 1939
Československá medaile Za chrabrost před nepřitelem
Československá medaile Za zásluhy 1. stupně
Československá vojenská pamětní medaile se štitky F-VB,
Kříž obrany státu (in memoriam)

britské medaile:
The 1939-1945 Star with Atlantic Clasp
Air Crew Europe Star
Defence Medal
War Medal

Josef Stříbrný:

československé medaile:
3x Československý válečný kříž 1939
Československá medaile Za chrabrost před nepřitelem
Československá medaile Za zásluhy 1. stupně
Pamětní medaile Československé zahraniční armády
se štitkem F-VB

britské medaile:
The 1939-1945 Star
Air Crew Europe Star
Defence Medal
War Medal

www.horakstribrny.cz

SPOLEK PRO VYBUDOVÁNÍ PAMÁTNÍKU
JOSEFA HORÁKA A JOSEFA STŘÍBRNÉHO
V LIDICÍCH

LIDICE 1942 - 2015

V den výročí vyhlazení Lidic, 10. června 2015 jsme společně s přeživšími a pozůstalými uctili památku lidických žen a dětí v tělocvičně budovy kladenského gymnázia. Lidičtí stáli v místech, kde naposledy byly jako děti společně se svými maminkami a kde došlo k vyrvání milovaných dětí z náručí matek. Byl polo-

žen věnec na budovu gymnázia k pamětní desce a uskutečnil se pietní akt u sochy lidické matky, která představuje zoufalství matky, které zůstane prázdná náruč. Autorkou je akademická sochařka Marie Uchytilová, která je také autorkou sousoší lidických dětí. S projevem vystoupila starostka Lidic Ve-

ronika Kellerová. Zdůraznila zřůdnost této tragédie, která otřásla celým světem. Nepodařilo se však Lidice vymazat z mapy ani z mysli lidí. Zmínila i současné válečné konflikty a nutnost nezapomínat a předvídat.

Dne 13. června se naši členové zúčastnili hlavní pietní vzpomínky. Pietnímu aktu předcházela ekumenická mše na základech kostela sv. Martina. Věnec k místu

zastřelených lidických mužů položila kladenská delegace ve složení Gabriela Havlůjová, Eva Armeanová, Miroslava Boumová, Stanislav Pítr a 93 letá Věra Lomičková. Věnce položily také delegace politického a veřejného života, zástupci diplomatických sborů, váleční veteráni a další hosté. Všechny přítomné uvítal ředitel Památníku Lidice JUDr. Milouš Červenc. S hlavním projevem vystoupil MUDr. Přemysl Sobotka, 1. místopředseda Senátu PČR, zazněla modlitba biskupa Církve československé husitské Filipa Michaela Šojdla a závěrečné slovo patřilo předsedovi ÚV ČSBS plk.

73. VÝROČÍ OD VYPÁLENÍ OBCE

Jaroslavu Vodičkovi. Ředitel Památníku poděkoval všem přítomným, ocenil účast Posádkového velitelství Praha a Ústřední hudby Armády ČR. Pozdravil účastníky 27. ročníku štafetového běhu na trase Dukla – Banská Bystrica – Javoříčko – Ležáky – Lidice, jejichž výkon zasluží uznání a k vystoupení pozval japonský dětský soubor, který v předchozích letech vystupoval u sousoší lidických dětí. Účastníky pietní vzpomínky rovněž vyzval na další doprovodné akce, vystoupení dětských pěveckých sborů ze 14 krajů ČR, ukrajinského sboru Džerelo a Leony Machálkové. Přítomné pozval k návštěvě prostor muzea i galerie. Pietní vzpomínky se zúčastnily všechny tři lidické ženy, Milada Cábová, Miloslava Kalibová, Jaroslava Skleničková a 8 lidických dětí. Ve výstavní síni Pod Tribunou byly předány pamětní odznaky Památníku Lidice přeživším lidickým dětem Věře Čepelové, Veronice Rýmonové a Libuši Součkové.

Tak jako v loňském roce, po skončení pietní vzpomínky, jsme šli s Maruškou Šupíkovou, nejstarším lidickým dítětem, rozsvítit svíčky v místě, kde stával jejich dům. Marušku jsme potkali před zahájením vzpomínky při

prohlídce Růžového sadu. Říkala, že nese kytičku domů. Nejprve mne napadlo, že ji dostala o ponese si ji domů, kde žije nyní. Až když jsem si vzpomněla na Vaška Zelenku, který nám před dvěma lety řekl, že si jde sednout domů a posadil se na lavičku v blízkosti sousoší dětí, kde stával jeho dům. Víím, že mi tenkrát naskočila husí kůže a zamrazilo mne. V době vypálení Lidic mu byly pouze 4 roky. Hned jsem si uvědomila, kam i Maruška půjde „domů“. Navždycky to bude jejich domov. Při zapalování svíček se k nám přidal také válečný veterán brigádní generál Miloslav Masopust, který ze své aktovky vyndal svíčku a pokorně ji položil na zbytek kamene, který připomíná tento dům, ve kterém bylo zřízeno velitelství gestapa k likvidaci obce.

Příjemné a velmi přátelské bylo setkání se starostou města Stoke on Trent Andy Plattem. Společně jsme si připili na zdraví a na setkání. Velká vlna solidarity nad vypálenými Lidicemi se zvedla ve Velké Británii. Britské hnutí Lidice Shall Live bylo založeno již v září 1942 právě v tomto britském městě. Zakladatelem hnutí byl Sir Barnett Stross. Oslovil horníky z oblasti North Staffordshire, protože Lidice

byly v tisku prezentovány jako hornická obec. Horníky znal jako lékař, který jim pomáhal nejen s léčením, ale i s odškodňováním za pracovní úrazy či nemoci. Ve svém projevu k 20. výročí lidické tragédie mimo jiné řekl: „Hornická lampa rozptyluje stíny na uhelné tváři.“ A hornická solidarita dokázala, že Lidice žijí a že záměr nacistů se nezdařil. **Více o Barnettu Strossovi v publikaci Gabriely Havlůjové - Lidice po Lidicích.** Naopak vypálení Lidic bylo impulsem většího nasazení vojáků na západní i východní frontě. Tank se jménem Lidice je dodnes vystaven ve vojenském muzeu v Lešanech.

Lidice žijí a budou žít.

Text: E. Armeanová
(zkráceno, plná verze na blogu),
foto: P. Hroník

BESEDA S BRATREM MIROSLAVEM LEŠKOU

zvlášt' mladších ročníků, kteří rychle "vyrostli" do vysokých funkcí. Člověk se v rámci zahraniční mise nejenom seznámí s řadou nových informací o zemi, kde po dobu několika měsíců žije, ale také se přiučí m n o h o v mezilidských vztazích. Dalším příkladem může být komunikace a kontakt s místními – na základně v Kábulu měl

Bratr Leška přijal nabídku OV ČSBS Kladno a vyprávěl o své zahraniční misi v Afghanistanu našim členům na dubnovém setkání v Hotelu Kladno. Bratr Miroslav nebyl na misi poprvé, zkušenosti má i z Kosova. V Afganistánu nyní působil jako náčelník operačního oddělení logistické jednotky. Vyslechli jsme si hodinovou přednášku nejen o každodenním životě na základně v Kábulu, ale rovněž o zemi, kde bratr Leška strávil půl roku života. Hovořil o ní jako o obrovské zemi s obrovskými možnostmi, které jsou však nedocenené a nevyužívané. Samozřejmě po skončení přednášky zaznělo několik dotazů – mezi ty nejzajímavější patřila otázka

kolegy z Armády ČR, který se dotázal, co mu mise vzala a dala. Odpověděl, že mu přinesla samozřejmě zkušenosti a zajímavé finanční ohodnocení a vzala zejména iluze o velitelích

br. Leška možnost každodenní komunikace s Afgháncem, který pracoval pro český kontingent jako uklízeč. Br. Leška upozorňoval na fakt, že je velmi důležité chovat se k místním

OD ČESTNÉ STRÁŽE DO KÁBULU

slušně, respektovat je, poté prý můžeme stejný přístup očekávat i od nich. V diskusi nás rovněž zajímalo, jakým způsobem čeští vojáci tráví volný čas a tak jsme se dozvěděli, že je zde výborné sportovní vybavení, či možnost četby, shlédnutí filmů a o občas i prostor například pro grilování (samozřejmě bez alkoholu) - to většinou na významný státní svátek, například oslavy Vzniku republiky.

Na závěr br. Leška poměrně skepticky naznačil svůj pohled na další vývoj v Afghanistanu po odchodu vojsk. Hovořil nejen o národnostních konfliktech, ale i osobních, které zemi postoupí.

Děkujeme za zajímavý poh-

led na zemi, která je pro nás tak vzdálená a přesto o ní téměř denně slyšíme. Vážíme si nejenom Vašeho vyprávění, ale zejména odvahy, které se Vám dostává. Nikdo z nás si neuvědomuje, jaké nebezpečí každý voják působící v zahraniční misi postupuje. Potěšil nás Váš skromný přístup a rovněž slova o poctě válečným veteránům z 2. světové války.

Text: G. Havlůjová

Foto: archiv br. Lešky

Foto nahoře: major Miroslav Leška.

Foto vlevo: nástup kontingentu AČR k 28. říjnu.

Foto vlevo dole: obchod na předměstí Kábulu.

Foto dole: pietní akt na základně KAIK (Kabul International Airport) - rozloučení s padlými koaličními vojáky.

70. VÝROČÍ KVĚTNOVÉHO POVSTÁNÍ

Shromáždění s představiteli Ministerstva obrany a Generálního štábu Armády ČR se konalo dne 4. května 2015 v Praze Na Valech. Zúčastnili se ho také členové ČsOL Kladno. Po slavnostním zahájení a přivítání hostů si účastníci vyslechli projevy zástupců veřejného a politického života. Zazněla slova uznání všem, kteří neváhali a zapojili se do posledních bojů na sklonku války. Poslanec Ivan Gabal hovořil také o součastnosti, zdůraznil, že se musíme starat o vlastní bezpečnost. Tuto zemi je třeba bránit a starat se o ni. Květoslava Volková z České obce sokolské hovořila o zapojení sokolů. Bojovali neohroženě na všech frontách. Mnozí přinesli oběť nejvyšší. V posledních dnech války padlo 654 sokolů. Mezi nimi i její otec, který zahynul 6. května 1945 na Pankráci. Matka a bratr byli zastřeleni. Řekla: „Šli do nerovného boje, ale díky tomu tady jsme. Bylo mi ctí vystoupit na tomto setkání.“ Podrobněji se průběhem květnového a Pražského povstání zabýval válečný veterán plk. Antonín Štícha, přímý účastník povstání. Uvedl historické souvislosti vzniku povstání. Povstání začali železničáři v Přerově. Květnové povstání v Praze začalo již 4. května, strhávaly se německé nápisy. Do Prahy přijížděly vlaky, byly na nich vyvěšeny československé vlajky, rovněž

nádraží byla vyzdobena vlajkami, přestože za to hrozilo zastřelení. Na 300 tlapačů několikrát opakovalo výzvy. Výzvy městského rozhlasu vybízely k pomoci českému rozhlasu, který byl obsazen nacisty. První byli u budovy rozhlasu policisté, vládní vojáci a dobrovolníci. Toto volání se stalo hlavním signálem pro povstání nejen obyvatel našeho hlavního města, ale také venkova. Po volání českého rozhlasu ve 12:33 hod. nastoupili členové většiny odbojových organizací a skupin.

Závěrečné slovo patřilo Emilu Kulfánkovi, 1. místopředsedovi ÚV ČSBS, který odsoudil neznalost historie a zdůraznil význam vlastenectví. Poté předal medaili k 70. výročí Pražského povstání, členovi ČsOL Kladno, válečnému veteránovi Ing. Františku Kynclovi, přímému účastníkovi povstání. Bratr Kyncl, tehdy teprve 16 letý, se aktivně a bez váhání zapojil do bojů v povstání a byl v průběhu povstání těžce raněn. Byli jsme na něj velmi hrdi, byl jediný, kdo dostal toto význačné ocenění. Setkání bylo také příležitostí k vyhodnocení 16 příspěvků, které byly zaslány Historicko-dokumentární komisi ÚV ČSBS v kategorii vzpomínek. Oceněným poblahopřál předseda této komise plk.

Emil Šneberg, který zároveň vyhlásil již 63. ročník této soutěže.

Po skončení setkání účastníků povstání jsem poblahopřála významnému bratru Ing. Františku Kynclovi, které ho si velmi vážíme. Při této příležitosti jsem si vzpomněla na dalšího člena ČsOL Kladno, účastníka Pražského povstání, bratra Jaroslava Bárty, který nyní žije v Unhošti. V revolučních květnových dnech před 70 lety jako 18 letý nosil jako spojka zprávy do pražské čtvrti Michle, byl příslušníkem Zpravodajské brigády, oddílu TOLEDO. V březnu tohoto roku byl oceněn Pamětní medailí Posádkového velitelství Praha. Pozdravili jsme se i s ostatními válečnými veterány a přímými účastníky květnového povstání. Pobesedovali jsme s Ivanem Kieslingerem. Ukázal nám originální pásku, kterou měl v průběhu povstání na rukávě a vyprávěl nám o svém působení v době povstání. Tehdy bydlel v Praze v ulici Cibulka č. 360 a působil na hlavní poště, v hlavní telefonické centrále. Všechna spojení šla přes poštu, české i německé příkazy. Německé příkazy přerušovali, české spojovali dál. Viděl okolo sebe i několik mrtvých, 8. května je ostřeloval tank, pak odjel a přiblížil se dlouho očekávaný konec války. Bylo mu 17 let a působil jako spojka 3. čety. Ukázal nám členský průkaz Svazu národní revoluce sdružení barikádníků, 41. odbočky, hlavní pošta.

70. VÝROČÍ KVĚTNOVÉHO POVSTÁNÍ

Mezi velké hrdiny Pražského povstání bezesporu patřili mladí lidé. Chlapci se bez řádného vojenského výcviku odhodlaně začlenili mezi bojující povstalce. Dívky se spíše zapojovaly do práce jako obětavé dobrovolné sestry Červeného kříže. Většinou to byla mládež, která prošla Sokolem, Junákem, v rodině byli vychovávaní dle legionářských tradic a ctili odkaz T. G. Masaryka. Válka jim vzala nejen mládí, školní lásky, ale i rodinné příslušníky, přátele a sousedy. Všichni účastníci povstání si zaslouží obrovský

obdiv a úctu. Mnohé povstalecké jednotky např. prapor střelce Jana Čapka, Zpravodajská brigáda, ZB Toledo, četa Matylda, seskupení Albatros, policejní oddíl kpt. Koutka, četnická četa por. Hrabáka, dobrovolníci z Hořovic a další lze zařadit právem po bok jednotek československé zahraniční armády nejen proto, že byly během povstání londýnským rozhlasem prohlášeny za regulérní součást československé armády.

Květnové povstání lze považovat za význačnou historickou událost v našich novodobých

dějinách a zaslouží si trvalou pozornost a důstojné místo v české historii bez různých dezinformací a neobjektivních hodnocení. Povstání zkrátilo konec války, zachránilo řadu lidských životů a urychlilo kapitulaci nacistického Německa. Povstání českého národa však také stálo mnoho životů v samém konci války. Nesmíme na to nikdy zapomenout.

Čest památce všech padlých.

Text: E. Armeanová, foto: S. Pítr

Foto dole: br. Ing. Kyncl dekorován vyznamenáním od místopředsedy ÚV ČSBS br. Kulfánka.

Adresa

Nám. 17.listopadu 2840
272 01 Kladno

Telefon: 720237044

E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com

Blahopřejeme našim jubilentům:

ČERVENEC

Br. Jaroslav BÁRTA (88)
S. Miroslava BOUMOVÁ (50)
Br. Antonín ČADEK (90)
S. Jana HAVLÍČKOVÁ (77)
S. Tereza JÍCHOVÁ (30)
S. Zdeňka KROUŽILOVÁ (69)
Br. Ing. František KYNCL (86)
S. Vladisl. LEDVINKOVÁ (81)
Br. Zdeněk MALČÁNEK (85)
S. Jiřina PLCHOVÁ (82)
S. Karolína ČERMÁKOVÁ (26)
Br. David STUHLÝ (32)
Br. Josef ŠNAJDR (35)

ZO SLANÝ

S. Matylda KLAPALOVÁ (93)
Br. Tomáš ŠEVČÍK (30)

SRPEN

Br. Vladimír CARVAN (69)
S. G. HAVLŮJOVÁ (30)
S. Irena KNOTKOVÁ (79)
S. Zdeňka KOČKOVÁ (92)
S. Blanka LORBEROVÁ (73)
Br. Ančo MARINOV (63)
S. Irena NOSKOVÁ (79)
Br. Stanislav PÍTR (49)
Br. Mikuláš ŠANDOR (51)

ZÁŘÍ

S. Helena BEČKOVÁ (67)
S. Alena HOUDOVÁ (38)
S. Andrea KOVÁCSOVÁ (28)
S. Hana NĚMCOVÁ (80)
S. Světlana ŠOBROVÁ (67)

ZO SLANÝ

Br. Marino CAVICCHIOLI (88)

Český svaz bojovníků za svobodu z.s. je dobrovolný, nestrannický a nezávislý spolek, který sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti roky, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předmětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

ZPRAVODAJ

<http://www.issuu.com/ovcsbs.kladno>

BLOG

<http://ovcsbskladno.blogspot.com/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>

DALŠÍ ČÍSLO ZPRAVODAJE VYJDE AŽ V ZÁŘÍ

KNIŽNÍ NOVINKA

Kam dosáhly plameny světových válek, tam zákonitě a se všemi souvislostmi pronikala i špionáž – mnohdy už dlouho před konfliktem, na jeho prahu i později v době bojů. Někdy šlo vyzvědačům obou stran o život, jindy zas v relativním bezpečí luštili nepřátelské šifry anebo působili v neutrálním státě, například ve Švýcarsku. Boj tajných služeb měl svoje hrdiny, vítěze i poražené, vítěze, které po válce nečekala kariéra v CIA, ale nehostinný stalinský lágr, a poražené, co vcelku v pohodě našli své místo v poválečném Německu, především v jeho západní části. Karel Pacner je zkušený spisovatel literatury faktu a špionáží ve světových válkách se zabývá už mnoho let.

<http://www.kosmas.cz>